

Emléktábla Az Elpuszult Családtagoknak

Az Országos Rabbiképző Intézet templomában 1995. május huszonhatodikán felavatott tábla látható ezen a képen. Drága, feledhetetlen családtagjaink emlékére állíttattam. A Krausz család anyukám testvérei és szülei, valamint édesapjának rokonai, a Kellerek az anyuka édesanyjának rokonai voltak, a Deutschok apukám révén rokonok, a Dóczik pedig a második férjem révén. Nagyon sokan odavesztek a háborúban, az ő emlékükre készítettem ezt az emléket. Amikor anyukámmal hazajöttünk a táborból, a család többi tagjairól nem tudtunk semmit. A szülők testvéreiről sem tudtunk semmit, egészen a hazajövetelünkig. Nem volt postaforgalom, nem volt információ, semmi. Anyukámnak mind az öt testvére plusz a családok kinn maradtak, mindenki elveszett. Sándor Auschwitzban maradt. Tulajdonképpen a férfiakat nem a családdal deportálták, hanem internálva vitték Auschwitzba. Március tizenkilencedikén, mikor a németek bevonultak [lásd: Magyarország német megszállása], az azt követő héten összeszedték a mozgásképes férfiakat, és összegyűjtve vitték ki őket átmeneti táborokba. Mindenki Auschwitzban maradt. Egy anyai nagynéném jött vissza, a Bella. Krausz Dezsőné, Bella. A lánya volt Vera, aki szegénykém nem jött vissza. Akkor tizenhárom éves volt, és elvitte a skarlát. A Bella a háború után meghalt, 1948-ban. Szegény Bella nem akart élni, mert a gyereke a szemefénye volt. És az meghalt. A férje nem jött vissza a munkaszolgálatból. Szóval az anyukám testvérei nagyon megszenvedtek. Egy nőtlen testvére volt még, az Aladár, ő Ukrajnából [munkaszolgálatból] visszajött, a másik testvére, a Viktor Izraelben él. Tehát anyukámmal együtt hárman maradtak életben. Harminchatan maradtak kinn [Azaz haltak meg. -- A szerk.]. Összeszámoltuk. Apukám testvére, Deutsch Jenő egyik lánya az egyetlen unokatestvérem, aki túlélte a háborút, és Magyarországon él. Nincs is más rokonom. Majdnem minden héten találkozunk, meg telefonon beszélünk több ízben. A testvére és az édesanyja mindjárt bal oldalra került Auschwitzban [Azaz rögtön elgázosították őket. -- A szerk.]. Az édesanyjának, Deutsch Jenőnének, Bözsi néninek éltek még a szülei is, a nyolcvanéves szülők, akikkel együtt vitték Auschwitzba őket. Vernichtolták ['megsemmisít' (német)] őket egyből. Ők is elég vallásosak voltak, mint mi. A férjem testvérét, Dóczy Antit 1944-ben hurcoltak munkaszolgálatra, és ott halt meg.